

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๕๕/๒๕๖๐

ระหว่าง	นางเยาวลักษณ์ เถลิงศักดิ์ตาเดช	โจทก์
	นายก่อณรงค์ งามจันทร์ทอง ที่ ๑ นายกรชัชชน เถลิงศักดิ์ตาเดช ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง เพิกถอนนิติกรรม (ชั้นขออนุญาตถอนฟ้อง)

วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๕

ในเรื่องถอนฟ้องนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๕ ไม่ได้ห้ามโจทก์ถอนฟ้อง โดยบังคับศาลเพียงว่าหากเป็นการถอนฟ้องภายหลังจำเลยทั้งสองยื่นคำให้การแล้ว ศาลต้องฟังจำเลยทั้งสองหรือผู้ร้องสอด ถ้าหากมีก่อน และแม้จำเลยทั้งสองคัดค้านก็อยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะสั่งอนุญาตได้ นอกจากนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๖ ก็ไม่ได้ห้ามโจทก์ที่ถอนฟ้องยื่นฟ้องใหม่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยอายุความ เมื่อคดีนี้ทั้งสองฝ่ายยังไม่ได้มีการนำพยานหลักฐานเข้าสืบให้อีกฝ่ายเห็นข้อเท็จจริงที่เป็นการสนับสนุนข้ออ้างตามคำฟ้อง และข้อเถียงตามคำให้การของฝ่ายตนแต่อย่างไร จึงฟังไม่ได้ว่าการถอนฟ้องของโจทก์ทำให้จำเลยทั้งสองเสียเปรียบในการต่อสู้คดี ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง และศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษายืนมานั้น ชอบแล้ว

.....พงษ์พนิต หนูชนา..... ย่อ/พิมพ์
.....วันเพ็ญ สิทธิสา..... ตรวจ